

נאומו של שר החוץ מד מ. שרת בעצרת או"ם לדגל קבלת ישראל כתברה באומות המאוחדות (י"ב באייר תש"ט - 11 במאי 1949).

11.5.1949 DOC00693

אדוני הנשיא, רבותי! זה הוא רגע גדול למדינת ישראל. זה הוא רגע גדול לעם היהודי בעולם כולו. האחריות שהיא מט על מעוררת יראת כבוד, החזנה שהוא מגלה לעתיד לבוא היא המקור להתרוממות הרוח.

"קבלת ישראל לעצרת הזאת היא הסיוע לפירסת מעברו של עם מעילום-שם, מדיני לגנות ברורה ומובהקת! מנחיתות-דוגמה למעמד של שוניון, מתפקיד של מתאה-גרידא לאחריות פעילה, מגורל מנגלים לתבנות מלאה במשפתח העמים.

במעמד ההיסטורי הזה מכוננות מחשבותי הראשונות לאחינו היהודים בכל חלקי תבל. מדינת ישראל אינה באה להטיל חובת משמעת על יהודים בארצות אחרות. כחטיבה ריבונית היא נשענת על נאמנותם של אזרחיה בלבד. היא לבדה אחראית למעשיה ולמדניותה. אבל מעל הדוכן הבינלאומי הרם והגישא הזה שלוחים איחולינו היוקדים לכל בני העם היהודי באשר הם, לבטחונם, לקיומם המכובד, לשוניון זכויותיהם בכל אתר ואתר. ישראל חדודה הכרה עמוקה בשליחות המוטלת עליה בתיי העם היהודי. מדינתנו תשקוד על עילוי שמו של העם היהודי ותתאמץ להיות ראויה לאצילות המסורת היהודית. תעודתה הקדושה ביותר תהיה לשמור את שעריה פתוחים לפני כל היהודים הנזקקים לבית.

ועתה הנני מרגיש צורך להביע תודה עמוקה לכל אחת האומות אשר בשנים עברו, עת לא נשמע קולנו במועצות העולם, עמדו לימינו והגנו מעל הבמה הבינלאומית, אם בחבר הללאומים או באומות המאוחדות, על זכויותינו ושאיפותינו של העם היהודי ועל תביעתו לקוממיות ממלכתית בארצו. זכות מיוחדת היא לי לתת בטוי מעל המה הזאת לרגש הכרת טובה עמוק וקיים לעד של העם היהודי לכל המדינות אשר ביום 29 לנובמבר 1947 הרימו משלתותיהן את קולן לתמוך בהחלטה ההיסטורית שחייבה הקמת מדינה יהודית וכן לאלו אשר הצביעו היום. בעד קבלת ישראל לעצרת הזאת. הנני מאשר לציין את העובדה כי 54 ממסלות, בכללן 45 שהנן חברות בעצרת הזאת, הואילו להכיר במדינת ישראל.

אדוני הנשיא, מדינת ישראל קמה מסום שלפי דברי תיאודור הרצל, אשר בראיתו ה נבואית תהיה אח הקומתה לפני 50 שנה. היא הפכה לצורך עולם.

שני כוונתיים היסטוריים הצטרפו יחד להביאה לעולם בימינו. היא שואה שהתחוללה באירופה והמפעל שהוגשם בציון.